

Այլ ճիճվային հիվանդություններ

Տավարի և ՄԵԿ-ի ճիճվային հիվանդություններից այս տարածաշրջանում հանդիպում են նաև այլ տեսակներ: Դրանցից են.

Հորթերի նեոասկարիոզ. հիվանդանում են մինչև 4 ամսական հորթերը. սովորաբար պարազիտները ապրում և զարգանում են կենդանու բարակ աղիքներում:

Տավարի թելազիոզ. ավելի հաճախ հանդիպում է 6 ամսականից բարձր տավարի մոտ: Պարազիտն ապրում և զարգանում է կենդանու աչքի կոպի հետևի մասում:

Պարամֆիստոմատոզ. ավելի հաճախ հանդիպում է 6 ամսականից բարձր տավարի մոտ: Ճիճուներ են, որոնք ապրում և զարգանում են կենդանու կտրիչում:

Ցիստիցերկոզ. ավելի հաճախ հանդիպում է 6 ամսականից բարձր տավարի մոտ: Ճիճուները ապրում և զարգանում են տավարի մկաններում: Փոխանցվում է մարդուն մսի միջոցով՝ առաջացնելով եզան երիզորդ հիվանդությունը:

Դիկրոցելյոզ. հանդիպում է ՄԵԿ-երի մոտ: Պարազիտները ապրում և զարգանում են լեղվածորաններում ու լյարդում:

Դիկտիոկաուլյոզ. թրթուրը տեղակայվում է կենդանիների շնչափողում՝ դառնալով շնչահեղձության պատճառ:

Այս հիվանդությունների բուժումները նույնն են, ինչպես մյուս ճիճվային հիվանդությունների դեպքում, բացի ցիստիցերկոզից, քանի որ սրա դեպքում բուժում չկա:

Տավարի թելազիոզի բուժման համար արդյունավետ են Լյուգոլի լուծույթը, բորաթթվի 2%-ոց լուծույթը, փոշի ֆուրացիլինը: